

Szerkesztési iroda:

Oldr. takarékpénztári épület 2-dik emelet
hová e ap szellemi részét illető közlemények inté-
(endők. Bérmentellen levelek csak ismert kezektől
fogadtatnak el.

Kiadói hivatal:

Réthy Lipót könyvnyomdai irodája

Oldr. 8-ik szám, Ackermann-féle ház), hová e lap
nyagi részét illető közlemények (előfizetési pénz, ki-
adása körüli panaszok, hirdetések), bérmentesen
intézendők.

ALFÖLD.

POLITIKAI LAP,

egyszersmind az aradi gazdasági egylet hivatalos közlönye.

Megjelen: vasárnap, szerdán és pénteken

Előfizetési feltételek:

Helyben hához hordva:	Vidékre postán küldve:
Egész évre . . 10 frt — kr	Egész évre 12 frt
Fél évre . . . 5 „ — „	Fél évre 6 „
Negyed évre 2 „ 50 „	Negyed évre . . . 3 „

Hirdetmények díja: 5 hasábos petit-sor egy-
szeri hirdetésnél 6, és minden következőnél 3 ujkr
számítatik. Terjedelmes hirdetések többszöri beigra-
tásnál kedvezőbb feltételek mellett vétetnek föl. —
Bélyegdíj külön 30 ujkr. — Magánvita 3 hasábos
petit-sor 15 ujkr.

Előfizetési felhívás

az

ALFÖLD

július — deczemberi

folyamára.

Az országgyűlési tárgyalások és különösen a messze terjedhető háborus ese-
mények sokszoros érdekeltséget keltenek a po-
litikai lapok iránt. Az „Alföld“ mint eddig, ugy-
ezután is törekedni fog e tudósításokat hiven és
gyorsan közölni, míg másrészen főgondjai közé
tartozik e vidék érdekeinek bátor és hű képvise-
lése. — Előfizetési díj: Vidéken félévre 6 ft, ne-
gyedévre 3 ft, helyben félévre 5 ft, negyedévre
2 ft 50 kr. Előfizetések minden hó elejétől szá-
mitva, elfogadtatnak.

Az „Alföld“

kiadó-hivatala.

Arad, június 22.

(T.) Nem egyszer nyilvánítottuk e rovat-
ban azon határozott nézetünket, hogy a most kez-
dődőtt harcz előbb utóbb világháboruvá fajul-
land, s hogy minél hosszab a még sok helyt
tartó szélcsend, fontolgtatás és készülődés, annál
borzasztóbb s pusztítóbb leend a kitört vihar. Ér-
zik azt a hadra készülő felek, de különösen Aus-
tria és Olaszország, hogy e harcz dönteni fog ha-
talmi lételük vagy nem lételük felett, s az olasz
lapok már most sem tagadják, hogy a kiűtött
harcznak nem lehet más eredménye, mint hogy,
vagy Ausztriának ki kellend Német- és Olaszor-
szágból vonulnia, vagy pedig Porosz- és Olaszor-
szágok fognak széttuzatni. Viktor Emanuel és a
porosz király más megoldásról hallani sem akar-
nak, vagy is egyikük sem teendí le a fegyvert
mindaddig, míg az imént említett eshetőségek
egyike be nem következett. — A hivatalos olasz
hadizenet tegnapelőtt Bécsbe már megérkezett, s
mint az „Italie“ is mondja, el lehetünk rá készül-
ve, hogy néhány nap mulva két nagy csata,
egyik éjszakai, másik délen, fog vívatni. Egy
statistikus kiszámította, hogy e két csatában ösz-
szesen több ember fog harcolni, mint azt az em-
beriség igen régóta megérte. Az ugynevezett nem-
zetek csatája Lipsénél, távolról sem nyújtott
oly nagyszerű látványt. Tamerlan idejébe kell
visszamennünk, hogy oly óriási embertömeget
lássunk azon célra egyesülni, hogy rendszeres
csatában egymást legyilkolják. — Eddig alkal-
masint mind az éjszakai, mind a déli csatatéren az
ily mérvű csaták már kezdetüket vették; a po-
rosz csapatok nyakrafőre sietnek Slézia felé, lát-
ván, hogy Szászországba bevonulásuk nem birta
az osztrák roppant hadsereg általuk annyira
ohajtott két részre osztását eredményezni, s hogy
Benedek tábornakszernagy kitűzött célja egyenes-
en Berlinnek tartani. Alig szenvedne kétséget, hogy
az osztrákok a porosz hadsereget tönkre teszik,
hacsak egy külhatalom, Franciaország, átenged-
endő német területért, a poroszok javára be nem
avatkozik. Hogy ez megtörténhetik, igen sokan
hiszik, de ez esetben valószínű, hogy Oroszország
Ausztria részére állandó, s ekkor nincs halandó,
ki e világháboru valószínű kimenetelét csak némi
biztossággal is előre megmondhatná. Néhány nap
óta úgy is különös szívósággal tartja fenn magát
a hír, hogy Ausztria és Oroszország közt egyez-
ség készül létrejönni, vagy már meg is kötettett;
már az is gyanus, hogy míg Angol- Francia- és
Poroszország a porta dunafejedelemségi politikája
ellen, Hohenzollern fejedelemsége mellett tilta-
koztak, Oroszország és Ausztria a portát mntegy
moraliter támogatni látszanak. Köztudomásu,
hogy Oroszország a galicziai határ mellett mind-
inkább szaporítja hadseregét. — Lublinban már

40000 orosz áll összpontosítva, a bécsi börzén már
tegnapelőtt és tegnap ismét sok hir szárnyalt,
hogy a cs. éjszakai vasut 200000 orosz szállítására
készten tartsa magát. A „Wanderer“ aggasztónak
és Ausztriára nézve nagy mértékben ártalmasnak
tartja azon Párisban fölmerülő versiót, hogy az
osztrák határon összegyűlő oroszok rendeltetése
lenne szükség esetében Galiczia, Magyarorszá-
ban s a t., a csendet fenntartani. Csak őszintén
sajnálani lehet, mondja e lap, hogy még oly fran-
czia lapok is, kik különben Ausztria iránt barát-
ságot hajlammal viselteknek, ily hírek terjeszté-
sére rovataikat átengedik. Ezzel kettős kárt okoz-
nak. Először Ausztriát bel-nyugtalanúságtól fe-
nyegete tnek vázolják, holott mindenki, ki viszo-
nyainkat csak félig meddig ismeri, bevallani
kénytelen, hogy ily nemű aggodalomra soha sem
volt kevesebb ok, mint e perczben. Másodszor
pedig, a monarchia keleti országaiban csak le-
hangolólólag hathat, ha ily vendégek látogatása
nekik kilátásba helyeztetik. Galicziában az oro-
szok bizonyára nem fognak lelkesedéssel fogad-
tatni, Magyarország pedig tizenhét év előtt eléggé
élvezte az oroszokat... s úgy hisszük, az osztrák
kormánynak is elég oka volna ugyanazt mondani.

Franciaország magatartása jellemzéseül, a
következő tudósítás érkezett Bécsből: Grammont
hg Napoleon megbízásából, Mensdorff grófnak ki-
jelentette, hogy a császár legsürgősb kívánata,
hogy a gyászos osztrák-porosz-olasz háboru ne
fajuljon európai conflagratióvá. Franciaország
határozottan kijelenti, hogy közte s Porosz- és
Olaszország közt semmiféle (?) oly egyezség nem
létezik, mely Franciaországot a harczbani rész-
vételre kényszeríthetné; Olaszországot ille-
tőleg, Franciaország nem fog tartózkodó állásá-
ból kilépni, míg Olaszhon jelenlegi bir-
tokállása Ausztria győzelme által kér-
désbe nem helyeztetik. Ezért, a háboru lo-
calizálhatása végett, Ausztriával egyetértést óhajt.
Ha Ausztria magát kötelezi Milano előtt megállá-
podni, úgy abban Franciaország 1859-ki mű-
vének fenntartását fogja látni, s nem csak be nem
avatkozik, hanem még oda fog működni, hogy az
osztrák-olasz viszony véglegesen szabályoztas-
sék, s Ausztria győzelme gyümölcseiért aránylag
kárpótolva legyen. A bécsi kormány fölhevítik
ez előterjesztést komoly figyelmébe venni, s annak
megfelelően határozatát megállapítani. — E köz-
leményre vonatkozólag, még annyit aka-
runk megjegyezni, hogy azt a „Neue Freie Pr.“
hozta. Egyuttal Florenczből jelentik, hogy az
olasz kormány sok uszó ütegeket kapott Fran-
ciaországtól.

A porta bizonyosan be fog a dunai fejedele-
lemségebe avatkozni; Rustsuk mellett mintegy
100000 török áll összpontosítva, s élükre Omer
basa fog állani. — Hire jár, hogy egy orosz fi-
gyelő hadihajóraj érkezik az adriai tengerre.

Arad, június 23.

(K.) A lapok írják, hogy az a hir kering,
miszerint a magyar országgyűlés leg-
közelebb egész szeptemberig el fogna
napoltatni. Magán uton mi is hallottuk e hirt,
sőt némelyek találgtatták, valjon Majláth főkan-
cellár nem ez ügyben járt-e most Pesten? Meg-
lehet, mire e soraink napvilágot látnak, a hir
már ténynyé leend, de vele most csak mint hír-
rel foglalkozhatunk.

Minden helyes intézkedés alapja a célsze-
rűség. A fönnebbi hir fölmerültével is önkényt e
kérdéssel találkozzunk: célszerű-e az országgyű-
lést most elnapolni?

Elterjedt szokás, hogy a törvényhozótestü-
letek a téli hónapokban működnek. A mi törvé-
nyeink egyenesen ki is mondják, hogy az or-
szággyűlés, mennyire lehet, a téli hónapokra hi-
vassék össze. Gyakori az az eset is, hogy moz-
galmak idejében a törvényhozó testületek ülései
elnapoltatnak. Ámde mindezek csak a rendes kö-
rülmények tartozékai, s ha rendes körülmények
között lennének, senkinek föl sem tűnne az elna-
polási intézkedés.

Ámde hazánk jelenleg nincs rendes körü-
lmények között. A provisorium minden nyomasztó
járulékaival lidérczként nehezedik e hazára, csak
érezni és eszmélni tudunk de nem mozogni, nem
cselekedni. A kormány első teendője, az ország-
gyűlés első hivatása, hogy e nyomástól megsza-
baditson s képesekké tegyen bennünket a cse-
lekvésre. Mélyen fáj a hazafinak, midőn látja,
nem magunktól függő okok miatt mennyire hát-
ramaradtunk mindenben, mily óriási sok a tenni
valónk, de tevékenységünket csak úgy fejthetjük
ki, ha állapotaink törvényhozásilag rendeztetnek,
ha megszabadítottunk a sok bizonytalanságtól, a
sok gátló körülménytől, ha a törvényes szabad-
ság nem csak alapot, de ösztönt és ingert is nyújt
a tevékenység kifejtésére. Minden nap, minden
óra, mely ezen állapot elérésétől hátrább vet ben-
nünket, aránytalanul hosszabb időre akadályozza
nemzeti ugy szellemi, mint anyagi erőnk kifejté-
sét. Ez azon legfőbb mozzanat, mely szerint az
országgyűlés elnapolását is meg kell itélnünk.

Ha csupán valamely magánálló törvényhozási
reform forogna szóban, ennek elhalasztása, habár
sokszor ilyen is, nagy hátramaradással van ösz-
szekapcsolva, még sem birna oly nagy jelentő-
séggel. De a mi állapotunk más. Nálunk még a
társadalmi tér is meg van bénítva, még ott sem
tudjuk jelen körülményeink között az olyannyira
szükséges tevékenységet csak csekély mértékben
is kifejtetni.

Ha e körülményeket egybevetjük, szerény
nézetünk szerint nem találjuk czélszerűnek most
az országgyűlés elnapolását.

De nem is tudunk találni még csak ellensu-
lyozó indokokat is az elnapolásra. Hogy a monar-
chiának háborui vannak, véleményünk szerint
nem elég ok erre. Sőt épen a jelen válságos kö-
rülmények között volna szükség arra, hogy a
belállapotok minél nagyobb buzgalommal ren-
deztesse. Természetesen mi a rendezést csak
úgy érthetjük, hogy ez a népek jogos igényeit és
valódi szükségéit kielégítse. Nagyon sokszor el-
mondták már, hogy a nép, mely állapotával meg-
van elégedve, erre féltékeny is, s a féltékenység
egész szenvedélyességét veti a mérlegbe, ha ezen
állapotának megzavarásától kell tartania. Retten-
hetlen morális erő a népek megelégedése, ezen
erő rendesen túlszárnyalja az anyagit. Ily erőt
kell a belállapotok rendezése által előteremteni, s
a monarchia ereje megszázsorozva leend. De ál-
lapotaink rendezését csak az országgyűlés hoz-
zájárulásától várhatjuk.

Az alkotmányunk, törvényes szabadságaink
iránt ellenséges indulattal viseltető bécsi bureau-
craták és centralisták az unalomig variálták már
azt az állítást, hogy: országgyűlésünk még sem-
mit sem tett. De elégszer volt erre megmondva,
hogy tett annyit, mennyit tehetett; hogy többre
nem ment, nem ő az oka. Az ideiglenes állapot az
ő tevékenységét is paralyzálja. A jelen válságos
viszonyok még különös ösztönnel is szolgálhatnak
arra, hogy országgyűlésünk a törvényesség hely-
reállítása által gyorsabb, élénkebb munkásságra
képesíttessék. De csak is ily föltevés mellett mű-
ködhetik sikerrel az országgyűlés. Ha elnapoltat-
nék, ez világos jele volna annak, hogy törvényes
állapotaink helyreállítása ismét hosszú, bizony-
talan időre el van halasztva. S e tudat csak sza-
poritaná a miatti keserű fájdalomainkat, hogy
minden akaratunk dacára előmenetelünkön még
sem munkálkodhatunk!

Tudósítások a csatáterekekről.

Éjszakai csatátér. Ma már, miként a déli ugy az
éjszakai csatatéren is dühöng a borzasztó harcz. 21-én reg-
gel egy porosz parlamentär Osviecm mel-
lett áthozta a porosz hadizenetet Ausz-
triának. 22-én éjjel a poroszok Oderberg mellett
ausztria területre betörték. Csehországból
21-én jött hírek jelentik:

A poroszok Schwarzenbergbe bevonulása váratik. Lobauban Opitz száz mérnököt a poroszok befogták, mivel a hid szétrobbantását előkészítette. Zittaut a poroszok odahagyták, de ismét megszállni készülnek. Tepitzből írják, hogy a poroszok 20-án este egy negyedóránnyira voltak Altenburgtól.

Krakóból írják jun. 21. A poroszok, mielőtt tegnap Kosel felé visszavonultak volna, a vasuti sineket Myslovitz és Kattovicz közt fölszakították. Egy tetemes portyázó csapat a Myslovitz és Kosel közötti térséget vizsgálja meg. A határlakók tudni vélik, hogy a poroszok át lépndik a határt. — Legújabb hírek szerint a poroszok Slezsiában is megkezdtek a támadást.

Déli esatater. Lamarmora a következő hadizenetet intézte jun. 20-án Albrecht főhűgő cs. k. fenségéhez:

Főhadiszállás, Cremona jun. 20.

Az ausztriai császárság évszázadok óta legkiválóbb oka Olaszhon fölöstása, rabszolgasága s anyagi és erkölcsi kárainak.

Ma a nemzet szervezkedve van, Ausztia félreismeri azt, a midőn meg nem szűnik, legnemesebb tartományunkat elnyomni s abból egy nagy táborn létesíteni, hogy létünkét fenyegetse. A hatalmak tanácsai sikertelenek voltak. Kikerülhetlen volt, hogy Olaszország és Ausztia a támadó legelső európai bonyodalomnál, egymással szemben találják magukat.

A visszautasított javaslatok és készültek, tanusíták Ausztia ellenséges szándokait. Egész Olaszország felkelt, s ez az, miért a király, az olasz terület őrzője s védelmezője, az osztrák császárságnak hadat izen. Az ellenségeskedések három nap előtt megkezdődnek, kivéve, ha e határidő el nem fogadtatnék, ez esetben Lamarmora kéri a főherceget, azt tudomáára juttatni.

Az olasz nemzetsrséghez kibocsátott királyi proclamatio mondja:

A királyság kormányát Carignan kir. herczegre hagyom, hogy újra megküzdjek Olaszhon szabadsága és függetlenségeért.

Mialatt a hadseregek a nemzet jogait Ausztia kihiadásai s fenyegetései ellen fogják biztosítani, ti a nemzet rendjét fogjátok fenntartani, hogy annak szabadsága a törvények tiszteletben tartásában megszilárduljon.

Ti akaratok által megalapítottatok a nemzetet, őrizték azt most meg fegyelem és polgári fegyverekkel csonkítlanul. Rátok bízom a nyilvános rend megóvását; én megyek, hova Olaszhon szózata hív.

Az „Ostd. Post“-nak Florenczből f. hó 16-ról írják, hogy Kossuth Lajos oda érkezett, s a királylyal és Lamarmorával hosszabbban érkezett.

Trient, jun. 21. Ma délelőtt Giudicaria vidékén (Dél-Tirolnak Lombardiával határos része) a bruffionei szorosnál az osztrák őrség olasz önkénytesek által megtámadtatott. Lővések váltattak, s a német terület megsértetett.

Az általános és valódi népjólétről.

III.

Értekezésem előbbi szakaszában kiemeltam, miszerint az általános és valódi népjólét fogalmának tényleges előmozdítása mellözhetlenül feltételezi, hogy a közjónak malasztjaiban minden néposztály igazságos és érdemleges arány szerint részesülhessen. Ez eszméből indulva ki, legyen szabad e lapok t. olvasóközönségének becses figyelmét a szerény munkás népnek közérdekű helyzetére — mi különben is oly ritkán képezi a nyilvános megvitatás tárgyát — irányozni.

Az általán sorosabb értelemben vett munkás nép, mely a társadalomnak, bár legalsó, de nem jelentéktelen részét teszi s mely az országos gyarapulást, bár közvetve, nem kis mértékben mozdtja elő: három osztályra, u. m. a mesterlegények, napszamosok és szolgálatbeli cselédek osztályára sorozható. Mindegyik osztálybeli

munkásnak bizonyos céljának kell lenni, melyet hogy elérhessen, saját munkásságán, takarékságán és keresményének józan felhasználásán kívül még országos gyámolításra is van szüksége. Így a mesterlegény, vagy is újabb elnevezés szerint iparos-segédnek célja az, hogy vándorlasi idejének betöltése és mesterségének alapos megtanulása után önálló üzletet kezdve s családias életet élve: a középosztálynak tevékeny tagja, a honnak érdemes polgára s a társadalomnak hasznos iparüzője legyen még azon esetben is, ha netalán szegény sorsu szülei után épen semmi vagyont nem örökölhette is. A napszamos célja, azért hullatni verejtékét, hogy munkájának szerény díjából — napi szükségének fődözésén kívül is — megtakarithasson annyit, hogy nem csak a családias élettel egybekötött terheket elviselhesse, hanem öregségére is „majd ha az időknek ónsulyai nyomják“, legyen mire támaszkodnia. Végre a cselédségnek sem lehet az a rendeltetése, hogy élethosszig szolgálva, vénségére öszfűtökkel a pajkos gyerkőczök ingereszközeül, vagy a fiatal nyegle cselédek gunytárgyaul szolgáljon; hanem célja az, hogy évek folytán megtakarított béréből legalább annyi vagyonkát szerezzen, melyből szolgálatképtelen korában családjával együtt, szegényesen bár, de tisztességesen megélhessen, és ne legyen kénytelen másnak kegyelem morzsájára, vagy épen patentális koldulásra szorulni.

Ennyi az, és nem több, mennyit a munkás nép a közjónak emelésére s az általános anyagi gyarapodásnak előmozdítására tett fáradságos munkásságáért a társadalomtól méltán igényelhet; ennyi az, és nem kevesebb, mit a társadalom — a közjólétnek jól felfogott érdekében is — a munkásoknak megadni tartozik, ha azt akarja, hogy az országos anyagi előhaladás az elhagyatottságban elsatnyult dolgozó nép ne hátráltassa, hanem inkább egy életerős és tevékeny munkás osztályt az előmozdithassa. Ennélfogva az ujonnan szervezendő országos belgazdászati rendszer megállapításánál figyelemmel kell lenni az iránt, hogy a dolgozó osztály az itt futólag érintett céloknak elérhetésére képesíttessék. A hol a munkás nép erejének megfeszítése mellett — önhibája nélkül sem — érheti el ama célokat, ott ha névleg nem is, de tényleg rabszolgaság existál. A mely országban a fiatal munkásokból öreg koldusok válnak: rossz és igazságtalan annak gazdászati rendszere, a mennyiben csak az adózó polgárok érdekeiről gondoskodik, míg a munkás népet, mely a polgárságot adójának leróvhatására izasztó munkásságával képesíti, teljesen ignorálja és eltűri, hogy a munkaadók — tisztelet és elismerés a kivételeseknek — a szegény munkások zsírján felhizzanak, míg ezek a csekély fizetés és ezzel kapcsolatos nélkülözések folytán, csontvázzá asznak s nem ritkán a szomorú kénytelenség következtében oly tettekre vetemülnek, mely tettek a fogdák népségét szaporítják s ezzel egyszersmind az ország terheit is növelik.

* * *

Egész általánosságban szólva: nagy feladat, majdnem lehetetlenség a valódi népjólét eszméjét érvényre juttatni oly időben, és oly szánandó körülmények közt, midőn mindenki magasabbra tör, senki sem elégszik meg állásával; midőn az emberek nem egymás jólétének kölcsönös előmozdításán, hanem egymás szerencsésének önzesszülte nagyravágással lerontásán fáradoznak; midőn az emberek egymás megbuktatásán felemelkedni s egymás tönkrejuttatásán meggazdagodni törekednek, meg nem gondolván, hogy így nem a közjónak, hanem a közinségnek és köznyomornak — melyből mindenkinek kijut osztály része — tesznek szolgálatot; midőn az emberek nem abban gyönyörködnek a mivel birnak, hanem azután sovárognak, éj-napi nyugtalansággal az után epekednek, a mit más bir, feledvén, hogy „nem az a gazdag, a ki sok vagyonnal rendelkezik és még többre vágyik, hanem az, ki megelégszik azzal, a mie van“ és hogy sz. Pál szerint: „Leggazdagabb az, a ki bőségben tud bővelkedni, a szükségben pedig tud szűkölködni,“ mert az ilyenek belnyugalmát sem a vétkes pazarlás, sem pedig az önmegszító fővénység meg nem háborítja.

Arcotom egy ezred lovasság feküdt s reménylék, hogy az dél felé megérkezend. De már öt óra volt, a nélkül, hogy valamit észrevehettek volna az európaiak. A Fitzmoortól kitűzött idő elmúlt. Mrs. Cavendish minden lehető ürügy alatt halasztá a pillanatot, melyben a levelet Vilhelminának átadja. Végre azonban hívő, miszerint ígéretének már eleget kell tennie. Vilhelmina reszkető kezekkel bontá föl a levelet, s gyakori felbeszakításokkal olvasá:

„Két év óta hódol kegyednek szívem; kegyed azt sohasem sejté. Hogyan is eshetett volna tündöklő tisztek s gazdag polgáriak tömege közt tekintete egy vagyon s jövő nélküli szegény kapitányra? Változatlanul hű maradtam kegyedhez; de érzém helyzetemet s büszkébb valék, mintsem titkotom eláruljam. Kegyedet láthatni, atyja s kegyed fölött öröködhetni volt egyedüli boldogságom. Esetlegesen értésemre esett, hogy Velloreba menend. Tudtam, hogy az ut veszélyes, s siettem kegyedhez. Hidegen fogadtott, de én megbocsáték érte. Azon ut alatt véghetetlenül boldog voltam: üdvezült, midőn irántami érzelmeit megváltozni láttam; oh, mint köszönhettem volna akkor kegyednek! De mit ajánlhattam volna fel én a szép, az ünnepelt hölgynek? semmit. — Szívembe zártam titkotom. Most veszélyes vállalatra indulok. Viszszatérlek-e? alig merem hinni. Ha meghalok, akarnám, tudja meg legalább, mi volt nekem kegyed. Utóbbi időben melegebb érzelmeket véltem felfedezni kegyedben! De talán csak barátság, hála volt. Azonban már maga a gondolat boldogabbá tőn. Legyen áldott érte. S most Istent önnel, kedves Vilhelmina. Bármí sors érjen, neve lesz az utolsó szó ajkimon. Ne feledje az enyémet s gondoljon néha a szegény kapitányra, ki meghalt, midőn kegyedet meg akarta menteni.“

Vilhelmina elolvastván a levelet, forró könyvek közt nyújtá nagynénjének, s ünnepélyes esküt tőn, kezét Fitzmoorn kívül senkinek sem nyújtani. Azután égre emelé tekintetét, s fejét mrs. Cavendish vállára hajtá, ki vele együtt könyezett.

Darab idő óta észrevevük, hogy a sepoysk gyéreb-ben lőnek. Színlett nyugalmuk nemsokára kiderült. Desz-

Adjuk meg tehát mindenkinek azt, a mi érdem szerint őt megilleti, de aztán a magunk részére sem igényeljük többet, mint a mennyit jólékekkel zsebre tehetünk. Teljesítsük nem csak önmagunk, hanem embertársaink iránt is tartozó kötelességeinket, akkor azután az igazságnak, munkásságnak és felebaráti szeretetnek üdvöző erei megnyílnak, s minden emberrel érdemlegesen közös jólétnek medenczéje megtelik, melyből nyugodt lélekkel megtölthetendi mindenki a különleges poharát. Akkor, de csak is akkor leend az általános és valódi népjólét eszméje megtestesülve. Ezen erkölcsi hozzájárulás nélkül — meggyőződésem szerint — minden okoskodás, minden intézkedés, mely a népjólétre irányul, haszontalan munka, mely legfőlebb is csak egyeseknek nyujthat kedvezményt mások rovására, de az általános elégtelenséget nem fogja eredményezni.*)

Gerendás Ferencz.

Külföld.

Florencz, jun. 20. Victor Emanuel a következő manifestumot bocsátotta ki az olaszokhoz:

„Hét éve mult, mióta Ausztia államaimat megtámadta, mivel Europa tanácsában a haza közös ügyét képviseltem. Kardhoz nyultam, hogy trónomat, népeim szabadságát, Olaszhon területét s nevét megvédelmezzem, a nemzet igazaiért harcoljak.

A győzelem a jog részére dőlt el. A hadsereg vitézsége, az önkénytesek közreműködése, a nép bölcsessége s egyetértése, s egy nagylelkű szövetséges támogatása, Olaszhon csaknem teljes függetlenségét és szabadságát szereztek meg nekünk. Magasb indokok, miket tekintetbe vennünk kellett, akadályoztak bennünket akkor, a jogos és dicsteljes vállalatot bevégezni.

Egyike Olaszhon legnemesebb tartományainak, melyet lakossága kívánatai koronámmal egyesítettek, folytonos hősiesség ellenállása és tiltakozása az idegen uralom ellen, ránk nézve különösen becsesség és megszenteltté tévének, Ausztia kezében maradt. Habár fájdalmas ezetzel, mégis tartózkodtam, a békét ohajtó Európát nyugtalanítani.

Kormányom igyekezett, a belügyeket teljesen szervezni, a közjólétnek új forrásokat megnyitni, s a birodalom szárazon s tengeren, egy Velence függetlensége bevégzésének kedvezőbb alkalom reményében, megerősíteni. Habár e várakozás nem volt veszély nélküli, mindazonáltal én, mint olasz és király, és népeim, kénytelenek voltunk jogos türelmetlenségeinket szíveinkben elzárni, hogy a nemzet igazait, a korona és parlament méltóságát csonkítlanul megőrizzük, hogy Európa végre fölfogja, mi illi Olaszországot.

Ausztia, egyszerre határunknál készülődve s minket ellenséges magatartásával kihíva és fenyegetve, a királyság békés szervezkedésének művét megzavarta.

E jogtalan kihívásra ismét fegyverhez nyulással felelek, és ti nagyszerű látványt nyujtottatok, midőn gyorsan és lelkesülten a hadsereg és önkénytesek soraiba siettetek.

Mindamellott, midőn a barátságos hatalmak kísérletet tettek, a nehézségeket egy congressus által megoldani, Europa előtt békés hajlamomat bebizonyítandó, siettem a congressust elfogadni. Ausztia ezuttal is megtagadott minden alkudozást, s miután minden egyezkedést visszautasított, újra bizonyítékát adá, hogy: ha hatalmában bizik is, de ügye igazsága iránt nem táplál bizalmat.

Olaszok! Ti hasonlóan bizhattok hatalmatokban, a midőn büszkeséggel tekintetek vitéz hadseregeitek és erős hajóhadatokra, de azonkívül ügyetek szentségében is bizhattok, melynek jövőbeli diadala elmaradhatlan.

*) A mult pénteki számban közölt II. szakasznak előlöl 13. sorában jelentékeny sajtó hiba csuszott be. E helyett, és akkor lehet egyezsult“, csak akkor lehet boldog“ olvasandó. G. F.

TÁRCZA.

Fitzmoor kapitány.

(Beszély.)

Fordította Rochel Aurel.

X.

A sziv csodái.

(Folytatás.)

Fitzmoor mrs. Cavendish kezét megfogva, egy levélkét csusztatott bele. — Ha holnap két órakor még vissza nem érkeztem, adja át unokahugának e levelet. Egy embernek, ki kegyeteket meg akará menteni, búcsuja ez.

— Öleljen meg bennünket, — szolt ő, — talán utólszor látjuk egymást, — tévé hozzá halkabban, mintegy önmaga előtt is menteni akarván magát.

Szívének eleget téve, társaihoz sietett Fitzmoor.

Néhány percczel később egy kirohanást tőnek az ostromlottak, melynek oltalma alatt Fitzmoor és Duncan keresztül nyomult az ellenséges sorokon. Az európaiak néhány töltéstartót s löveget ejtvén hatalmukba, tüstént, csak egy ember veszteséggel, visszatértek.

Egy óra mulva két pisztolylövés hallatszott, mit szivszaggató kiáltás követett. Azután viadál zaja fűtött füleikbe, s végre a miat egy test az árok vizébe esék, mely fölött nemsokára a kaimánok tusakodtak.

Az angolok ereiben megfagyott a vér. Világosan európai volt a kiáltás. Fitzmoor-e vagy Duncan? ... Hallgatództak, s az örök kiáltását hallák az árok mindkét oldalán. Lővések hangzottak, fáklyákat hoztak s ismét egy test hullott a vízbe, miközben a sepoysk örömkialtásban törtek ki, s a kaimánok az árokba veték magukat.

Az ostromlottak minden álokat fölkerestek, a lehetőség gondolatát, hogy szabadítottok voltak, elodázni maguktól. Aggály s gond között folyt le a nap.

Minket a közvélemény ítélete és Europa rokonszenve támogat, mely tudja, hogy egy független s területben biztos Olaszország, e világrész békeje s rendjének egyik biztos záloga leendő.

Olaszok! Atadom az állam kormányát Carignan hercegnek, s kezembe veszem a Goita, Pastrengo, Palestro és St. Martino mellett diadalmasan villogott kardot. Érzem, hogy nemes lelkű atyám sirján tett fogadásomat beváltani fogom. Még egyszer az olasz függetlenségnek első katonája akarok lenni.

Frankfurt, június 21. A mai szövetségi ülésben Oldenburg és Lippe-Detmold követi bejelentik a szövetségből kilépéseket, mi ellen a szövetséggyűlés óvását jelenti ki. Mecklenburg ugyan nem tartja ezentul illetékesnek a szövetséggyűlést arra, hogy ez a szövetséges hadakat mozgóvá tehesse, de egyszersmind kijelenti, hogy Poroszországnak ama fölfogását, mely szerint a szövetségből kilép, magáévá nem teheti.

München, június 21. A rendi ülés bizonytalan időre elnapoltatott.

Frankfurt, jun. 21. Poroszország a darmstadti követnek utleveleit adatta ki, mivel az Homburgban a porosz táviradai állomást megszüntette. — Poroszország azon hatalmakat, kik az osztrák mozgósítási javaslat ellen szavaztak, a Bundtől visszavonásra szólította fel.

A luxemburgi követ itt kijelentette, hogy többé semmi oly tárgyalásban részt nem veendő, mi a Bund elismerését föltételezhetné.

London június 21. A királynő nem fogadta el a minisztériumlemondását és holnapután Balmoralból Windsorba fog visszaérkezni.

Páris, június 20. A kormány felhívta az officiosus lapokat, hogy a hadi eseményeket semlegesen ítélik meg. Cowley lord egy körirat tervét terjesztette elő, melyet Anglia az angol ügynökhöz intézendő, s mely mindenek fölött a semlegesség fenntartását hangsúlyozza.

A „La France” azonban már is túltette magát a semlegességen. Legújabb vezércikkében azt mondja, hogy „a készülő európai eseményekkel szemközt egyedül a cselekvés politikája illik Franciaországhoz.” Ezen politika egyébiránt nem áll szükségkép a háborúból; Franciaország, véli a „France” erkölcsi befolyásával is képes cselekvőleg hatni. De ha Európa körülötünk felbomlik, parancsoló kötelességünk lesz a felett örködni, hogy az újjáalakítás ne történjék nélkülünk és ellenünk. „A francia politika jelenleg a „France” szerint ebből áll: „semmit sem kockáztatni; mindenről előre gondoskodni; a háborút, ha lehet feltartóztatni; mindent elkövetni, mielőtt magunk is háboruba bocsátkozunk; de ha az elkerülhetlen lesz, azt csupán Franciaországért, annak törvényes befolyása, becsülete s nagyságának kifejlesztéseért folytatni; ez az, mit az ország a császártól vár.

Utolsó posta.

Bécs, június 22. Az ellenségeskedések — írja a „Pr.” — most már Ausztria és Poroszország közt kezdetüket vették. Minden ma ide érkezett porosz lapok hivatalos táviratokat közölnek, melyekben jelentik, hogy az ausztriai cs. k. hadcsapatok e hó 18-án különböző pontokon, Troppan és Bielitzből, Klingbeutél és Guhrau mellett, a pleszni kerületben, a sléziai határt átlépték.

A poroszok Rumburg felé kanyarodnak, hogy a Warnsdorf felé előnyomulást támogassák. — Egy porosz dicsőítő Heidebrand kapitány vezénylete alatt, ma éjjel az oderbergi indóházat megrohanta, a vasúti és táviradai készleteket lerombolta, és visszavonult. A poroszok Hannoverában új minisztériumot alakítottak, benyúlottak. A hannoveri hadsereg Eisenach felé halad, hogy maguknak a porosz sorokot át utat csináljanak.

A poroszok Vilmos hanaui bget elfogták.

Nesterschitz, június 22. A poroszok tegnap Bodenbach felé előre nyomultak, de utjokban az előre megrongált s eltorlaszolt utakon gyors előrehaladásukban némileg feltartóztattak. A mädorfi aknák légbe roptattak s a lánchíd Bodenbach és Tetschen mellett lerontattak. Königstein vár Szászországban a poroszoktól megkerültetett. Este Herrnskretsch-nél látták. Híre jár, hogy Dresdből Löbau felé vonultak.

— A bécsi hiv. lap szerint, nemcsak Onviciem, de ugyanazon időben Weidenauban is, a porosz-sléziai határnál a porosz hadizenet átadatott.

Az olasz csapatok betérése Istidkáriába a Bund ellen intézett olasz hadizenetet képezi.

A Lloydnek távirják jun. 22-én: A poroszok újra megszállották Zittaut s elzárták. Eddig sehol sem lépte át az ellenség a határt, de porosz előőrsök egyre átmerészkednek.

Vegyes tudósítások.

* A tegnapielőtti dallal egybekötött tánczestély rendkívüli szépségű közönségnek örvendett. A valóban szép kiválóság, tapintatos rendezés a nyári szinkört e célra városunkban különösen alkalmasnak tűntette föl. A dalárdától énekelt néhány dal — bár ugyanazokat már igen sokszor hallottuk — ismét tetszésben részesültek.

* Az „Ost. d. P.” ezt táviratoztatja magának Pestről: „Deák a közös viszonyok ügyében működő bizottságnál azt indítványozá, hogy a közös ügyek részére három birodalmi minisztérium: kül-, had- és pénzügyi állítsa s, a többi igazgatási ágakat országos miniszterek látják el. A birodalmi minisztérium oldala mellett egy országos küldöttség lenne, mely többségi szavazattal érvényes határozatokat hozhatna. E tudósítás valóságában nem ok nélkül kételkedünk, különben azt nem is értjük. Olvasóink jól teszik, ha szinte nem fogadják el készpénz gyanánt.

* A „P. C.” hiteles forrásból véli meríthetni azt a hírt, hogy a hercegprimás ő eminentiája az összes magyarországi főpapokat s a káptalanokat jövő keddre Budára egy értekezletre hívta össze. Ezen értekezlet tárgya lenne az ő Főlsége iránti hódolat kifejezésén kívül a mostani fenyegető körülményekkel szemben egy, hadi célokra fordítandó jelentékeny pénzösszeg megszavazása. A magyar klerus vagyona rendes viszonyok közt közel 400 millió fnyi értéket képvisel. A magas klerusnak most az volna a szándoka, hogy ezen, elidegeníthetetlen ingatlan birtokra megfelelő magas kölcsönt vegyen

föl 30 évi törlesztés mellett, s ezt a kormány rendelkezése alá bocsássa.

* Mint a „P. L.” írja, a császár a horvát országos küldöttségnek, mely az országgyűlés mielőbbi összehívását kérelmezé, azt felelé, miszerint az országgyűlés csak akkor hívathatik egybe, ha a viszonyok megengedik.

* B. Sennye kir. főtárnokmester ur ő excja f. hó 13-ról a magyar törvényhatóságokhoz köriratot intézett, melyben azokat fölszólítja, hogy buzgón működjenek közre, miszerint a közönség a sebesültek javára tépettel és a sebek bekötésére szolgáló egyéb anyagokkal járuljon.

* Bécsből írják egy gráci lapnak, hogy a minisztérium köriratot intézett az érsekekhez és püspökhöz, azon megkereséssel, hogy imáikba az Ausztria győzelmeért való könyörgést is belefoglalják.

* Legfelsőbb határozatnál fogva azon rendelet, hogy a politikai és igazságszolgáltatási hivatalnokok a háboru idejére, mint tisztiek a császári hadseregbe beléphetnek, a nélkül, hogy abból hivatalbeli pályájukra nézve hátrányokban szenvednének, legújabbban a magyar, horvát és erdélyi politikai és igazságszolgáltatási hivatalnokokra is kiterjesztetett.

* A „Presse” írja: Miután az olasz actió párt forradalmi emissariusokat kezd küldözgetni egynemely osztrák tartományba, s miután egy pár ily egyén már tetten kapott is: rendeltetett, hogy a határszéli felügyeleti közegek, azonkívül, hogy az utlevelek előmutatását újra követelni fogják, minden gyanus egyént, ezenkívül még személyesen is kimotozni fognak.

* A felső-sléziai osztrák-porosz határon jun. 17-én egy négy emberből álló lovas őrző a Pálffy huszárezredből Zuckmantel közelében tizenkét porosz huszárra bukkant, kik valószínűleg tulnyomó erejökben bizakodva azonnal megtámadták az osztrák őrzőket. A huszárok nem vártattak magokra sokáig, hanem közbe vágtak, mintha gulyáshussá akarnák a poroszokat aprítani, s miután négy lovas lekasaboltak, a többi nyolcat pedig megszalaszták, Zuckmantelbe tértek vissza. Egy huszár es alkalommal lábán jelentékeny kard sebet kapott, mely azonban valószínűleg rövid idő múlva be fog gyógyulni.

* Ma, vasárnap, az ide közelfekvő Zádorlak helységben templomünnepeket ülnek.

* (Hivatalos.) Az érdeklött központi hatóságokkali egyetértésben kijelentik, hogy a fegyverek, fegyveralkatrészek, hadiszerek s hadiszertárgyaknak a határokon át, Ausztrián kívüli Olaszország, Schweicz, a vám egyet s a tenger felé kivitelének az 1866. május 10-ről kelt rendelettel (bir. törv. l. 55. sz.) kihirdetett tilalma az átvitelre is kiterjed, s ezen tilalom ezennel a Moldva, Oláhország, Szerbia, Bosznia s Hercegovina felé eső határookra is kiterjesztetik. A fölbíli határozatok azon nappal fognak hatályba lépni, melyen azok a vám hivataloknak tudtukra adatkak. Gróf Larisch Moenich.

* F. hó 12-én a csányi határban (Hevesmegye) egy embert nevével, s két 17 éves leányt a villám agyonsújtott. A szerencsétlenek kukoriczát kapáltak, s a mint talált helyzetekből kitűnt, a záporos alkalmával összebujtak. Mindegyik összekulcsolt kézzel találtatott. A nőt éppen 12-én mult 13 éve mikor szintén megütötte a villám első férjével együtt. A férj akkor elhalt, de ő felgyógyult.

* Felhívás. Mindazok, kik az intendatura által kezeltel debreczeni állandó színháznál a jövő színidényben dráma-, népszínmű-, opera- vagy operette szakmákban magukat alkalmaztatni kívánják, — ezennel fölhatnak, hogy eziránt ajánlataikat, a szerepkör megnevezése, a repertoir elsorolása, s ha csak lehet, saját fényképek csatolása mellett, színiügyleti elnök Csanak József urhoz Debreczenben mielőbb nyújtsák be; megjegyzetük, miszerint a karszemélyzetbe szerződötésre nézve a hangjegyek ismerete előnyül szolgál. — Debreczen, 1866. június 13.

A debreczeni színiügylet választmánya.

* A háboru Európában 1815-től 1864-ig 2.672,000 embert pusztított el. Ebből 2.148,000 ember európai, a többi más világrészbeli. Egy-egy évre tehát átlagosan 43,000 halott számítandó, belé nem értve azokat, kik a háboru okozta ragályoknak szoktak áldozatul esni. A keleti háboru (1853—1856) 514,000 ember életébe került, ezek közül 176,000 a csatatéren, vagy seibeiben, a többi betegség által vesztett el. Általán tény, hogy a legvérengzőbb hadjáratban is többen pusztulnak el betegségről, nyomor s kimerülés, mint fegyver által.

(Beküldetett.) Egy sárga szőrű fiatal nőstény vizsla vesztett el a városban. A megtalálól, vagy róla tudó keretik ezt az aradvárosi kapitányságnál bejelenteni.

Az „Alföld” magántávsürgőnyei.

Bécs, június 23. Csehországból jelentik, hogy a poroszok Schluckenaut és Rumburgot megszállották.

Velenec, június 23. Ausztriai előőrsök jelentése szerint az olasz hadsereg ma reggel Goito mellett a Mincio folyót átlépte s lassan előrehalad a Roverbella felé vezető uton.

Frankfurt, június 23. A 8-ik hadtest előnyomulása következtében a porosz gyalogság és lovasság megszállta Giessent; Beyer tábornok dél felé nyomul, ennek következtében a hannoveraiak utja elzártatott. Coblenzi utások Nache folyó mellett sáncokat készítenek ütegek számára, hogy a kitöréseket Mainzából megakadályozzák. A stuttgardi „Staatsanzeiger” jelenti, hogy Tschirnitz hannoverai főszárnysegéd hazaárulási levelezés miatt golyórá itéltetett; Brandis hadügyminiszter elbocsátatott.

Kolozs, június 23. A helyőrség föllázadt, de a lázadás gyorsan elnyomatott.

Gazdászat, ipar és kereskedelem.

Bécs, jun. 23. (Táv.) Tiszavidéki buza Győrött 88—89 font. 5 ft 2 1/2 kr. készpénz fizetés mellett, marosi

Győrött 89 font. 5 ft 20 kr., bánati Győrött 88 1/2 font. 5 ft 15 kr. Kukoricza átvitelleg 80—81 font. 3 ft 50 kr. Magyar rozs Bécsben 78—80 font. 4 ft 10—4 ft 40—4 ft 50 kr. Magyar zab átvitelleg 46—50—51—52 font. 2 ft 30—2 ft 95—2 ft 98—3 ft 52 kr. felső-ausztriai átvitelleg 47—49 font. 2 ft 40—2 ft 45 kr. A lisztárak változatlanok.

Arad, június 22. A hét elején többször volt esőnk, mely a vetésekre, különösen pedig leginkább a kukoriczára nézve, mely a szárazság által szinte sokat szenvedett, nagyon jótékony hatású volt. A gabnaüzletben a hangulat mindig elég élénk. Buzából 4000 mérő, 87—88 fontos, 4 ft 15 krajczárjával adatott el idegeneknek, máskülönben csak kisebb részletek vásároltattak, és pedip 83—85 fontos 3 ft 30—50, 86—87 fontos 3 ft 70 kr. — 4 ft 5 krajával. A kétszerest elhanyagolni kezdik, a forgalom e cikkben csekély volt, azért ára is némileg csökkent. 79 fontos 3 ft 10 kron adatott el. Rozs élénken kerestetik, mert a készlet igen csekély, s az aratási kilátások e cikkre nézve éppen nem a legjobbak. Néhány részlet eladatott 3 ft 40 krajával. Zab is kerestetik, ára tartós, néhány részlet eladatott. Kukoriczára nézve a kereslet kissé csökkent, ennek folytán ára is lejjebb szállt, egészben véve körülbelül 6000 mérő adatott el. Ára 2 ft 45—50 kr. Az árpát csekély forgalom mellett 2 ft 55—60 krajával fizették. A repcét nagyon keresik. Néhány részlet, köztük káposzta-repece 1500 mérővel, a vasúthoz szállítva, 5 ft 65 krajával adatott el. A káposzta-repece ára: 5 ft 70 krajczár, bányági 5 ft 50 krajczár. A szesz üzlete lanya, habár Erdély számára kerestetik. Néhány részlet készáru 51—52 krajával vásároltatott; Kisebb részletekre július és szeptember hónapokra alku kötöttet 53 1/4—54 krajával hordóstul.

Arad, június 22. A mai hetivásárra behajtatott ökör 140, legnagyobb része göbölözésnek vétetett meg 70—90 frt drbj., mézárások vették 65—103 frt drbj. Tehén 55, eladatott 45—68 frt drbj. Bornyu 63, 6—12 frt drbj. Bányás 80, elkelt 2—2 1/2 frt drb. Sertés csak kevés volt, az vevőt talált kövére 19—20 ft mázs. sovány 15—28 frt drbj. Ló 84, csak kevés talált vevőt. 20—70 frt drbj.

A pesti biztosító intézet idei üzlet-eredménye.

Ezen csak pár év óta fönnálló biztosító intézetünk már is nagy terjedelmet nyert, — mi elég bizonyosság az intézet szilárd hiteléről. E f. hóban tartott közgyűlése alkalmával a választmány a következő tartalmu jelentést mutatott be: Az intézet üzleti működése kiterjed már az osztrák monarchia egész területére, kivéve Galiciát, hol a tűzveszélyek nagyon veszélyesek s azért óvatosságot igényelnek. Van engedélye a külföldre is kiterjeszteni üzletét, de ez engedélyt csak megnyugtatóbb időviszonyon beállítával használhatja föl. — A zárszámadás 47,175 ft 50 kr nyereségi egyenletet mutat föl. A részvényesek nagy része befizette már a szabályilag megállapított 30 %-t; a többi 70 %-t biztosítására szolgáló kötelezvények is nagyrészt beadattak. — A váltó leszámítolást mult év május 24-én kezdte meg az intézet s egy év alatt 1.012,535 ft 68 kr értéket tevő váltót számított le, azonkívül még értékpapírokra 68,300 fnyi előleget adott. Biztosítva volt összesen 106.622,424 fnyi érték 586,840 ft 65 kr nyers díj bevétellel.

A viszonzbiztosításokra kiadott 129,778 ft 51 krt, 1865-ben összesen kifizettetett 750 káreset, melyek után, levonva a viszonzbiztosított részt, 137,810 ft 14 kr térített meg.

Az intézetnek van 5 vezér-, 35 fő-, 3341 alügynöksége. Az idei osztalék minden részvény után 10 ft. — Az intézet közgyűléséről közölt a tudósításhoz még ezt csatoljuk hozzá, hogy az alapszabályok értelmében kilépett Lányi Jakab, Weisz B. F. és Weisz M. A igazgatósági tagok helyébe nagy szavazattöbbséggel Brüll Ignác, Kohen Károly és Meisels Salamon választattak meg.

Meghaltak Aradon.

Belváros: Jun. 16. Finster József, 71 é., ácsmester, aggkór. Klement Róza, 1 é., varrónő l., béllob. Jun. 21. Szarvas Mihály, 3 é., ács fia, torokgyík.

Pernyá: Jun. 16. Albi Mari, 2 éves, korcsmáros l., agylob. Lebánovics Juli, 6 hón., varrónő l., göröcsök. Jun. 19. Lénárt Juli, 3 hón., éjiőr l., sorvadás. Schmidt Anna, 2 é., kőmives l., gyöngeség. Jun. 20. Váragyó Sőfia, 12 het., csizm. l., aszkór. Jun. 21. Bolgovics Döme, 2 é., napsz. fia, vöröshimlő. Hirt Borbála, 8 napos, napszamos l., sárgaság.

Sarkad: Jun. 15. Czauner Anna, 3 hón., cseléd l., aszkór. Jun. 16. Szabó Péter, 50 éves, timár, göröcsök. Jun. 18. Popovics Perszida, 74 éves, magánzónő, aszkór. Jun. 19. Urszucz Antonia, 6 é., korcsm. l., vízkór. Jun. 21. Waliczor Sándor, 30 é., nyereggyártó, tüdővész. Marospart. Jun. 16. Csuplák Márta, 47 é., zsinde-lyesné, vízkór. Jun. 20. Liczler Czili, 4 hón., cseléd l., aszkór.

NYILT TER. *)

Már f. é. július 2-án végbe megy

A HITELSORSJEGYEK HUZÁSA.

250,000, 40,000, 20,000, 5000 ft

és több apróbb nyereményekkel, melyre igérvények 4 ftért o. é. kaphatók

Bettelheim testvéreknél.

Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek.

*) Az e rovatban foglaltakért csak a sajtóhatóság irányában vállal felelősséget a szerkesztő.

Távirati tudósítás

a bécsi börzéről 1866. június 23-án.

5% Metalliques	56 90	Hitelintézet	134.10
Nemzeti kölcsön	61.80	Váltó Londonra	134.25
Ezüst	74.25	Ezüst	134.50
Bankrészevény	688.—	Arany	6.40

Felelős szerkesztő: Környei János.

HIRDETÉSEK.

A szab. Riunione Adriatica di Sicurta

12 millió o. é. forint

BIZTOSÍTÁSI TÖKÉVEL
biztosítást vállal

JÉGKÁROK

ELLEN

tetemes díjleszállítással

a jelen évi idényre, s pedig **repcze**, mindennemű **mezei termés**, valamint **szőlő** és **dohányra** kezesség mellett azonnali

teljes kárpótlással

Aradon, a főgynökség:

ifj. Steinitzer József.

297-12.12

A vegyész gyógyszerész alapelvek szerint a leggondosabban és legbiztosabban készített

GYÓGYHATÁSÚ SZAPPANOK,

sokoldalú tudományos próbák és gyakorlati alkalmazások által a legörvendetesebb eredményeket tüntetve föl, az orvosoknak és a segítséget igénylő közönségnek jogosult biztossággal a következő 12 különböző fajokban ajánlathatnak:

Darabonként használati utasítással o. ért. kr.	Darabonként használati utasítással o. ért. kr.
Ham-iblag-szappan, görvélyeknél 55	Kátrány-szappan, bőrhámlásnál 35
Vas-szén-szappan, üdült bőrfájdalmaknál . . . 35	Csukamáj-szappan, emésztési bántalmaknál . . 35
Terpetin-szappan, szélhűdéseknek 35	Epe-szappan, bőrtisztítatlanságnál 35
Benzoe-szappan, bőrkérgesedéseknek 40	Kénkő-szappan, bőrkütyéseknek 35
Kámfor-szappan, csúzos bajoknál 35	Rozmaring-szappan, erősítő mosásra 35
Kén-iblag-szappan, régi bőrkütyéknél 45	Könlegen-szappan, keményedéseknek 35

A mellékelt utasításokban elöadnak azon különböző módok, mely szerint eme gyógyszerek a legcélszerűbben alkalmazhatók, valamint azon különféle betegségek, melyekben azok, az oly gyakorlatiasnak elismert szappan alakzatuknál fogva, rég megpróbált hatásuknak tetemes emelkedése mellett, értékesíthetnek; mert a szappan-alakzat az, mely nemcsak a betegnek könnyíti meg a hatásosabb külső szerek használatát, hanem az orvosnak is az ilyen szerek behatolását és általánosabb alkalmazását nyújtja.

Ezen gyógyhatású szappanok csak 2 1/2 obonyos nehézségű táblácskákban árulhatók és mindkét végükön, hivatalosan letett függvényük az itt látható pecséttel van ellátva. Az egyedüli raktárak

Aradon: **Ring Károly** és Gyulán: **Örley István**
gyógyszerész uraknál léteznek. 258-8.

THÓT ANTAL

mérnök, ajánlkozik minden előforduló mérnöki munkálatok elkészítésére. Lakik Aradon Lipót utcában 2-dik sz. a.

HITELSORSJEGY-igérvények,

250,000 o. é. forint

főnyereménnyel,

huzás f. évi júliushó 2-án,

4 o. é. forintért kaphatók

Wallfisch Ch. és fiainál.

Mustrajuh eladás.

Méltóságos gróf Zelenszky Amália ötvenesi gazdaságában 840 drb különböző nemű **mustrajuh** eladatik. — Ötvenes 1866. június 17.

Az uradalmi tisztartóság által.

Náray Imre

ügyvéd és váltójegyző, lakását és irodáját a három fekete lóutca 13. számú házba tette át.

Laptulajdonos Bettelheim Vilmos. — Arad, 1866. Nyomatja s kiadja Réthy Lipót. (Főter, a t. Minoriták zárdájával szemben.)

HITELSORSJEGY-igérvények

huzás 1866. évi július 2-án

főnyeremény 250,000 frt, továbbá 40,000, 20,000, 2 5000, 2 2500, 3 1500, 3 1000, 37 400 for. sat. **SOthen C. JANOS** nagykereskedőház aláírásával:

ára 3 frt 50 és 50 kr. bélyegdíj kaphatók Aradon

Schwarz Zsigmond

fűszerkereskedésében a narancsfához.

10 igérvény megváltója egyet ingyen kap.

Vidéki megrendelések a legpontosabban teljesíttetnek.

HIRDETÉS.

Az aradi első temetkezési egyesület f. hó 24 én d. e. 11 órakor

KÖZGYÜLÉST

tartand. Tárgyai lesznek: életbe lépjen-e a 100 fős temetkezési díj, vagy maradjon-e továbbra is 50 frt, — továbbá a minden haláleset után fizetendő díj leszállíttassék-e. Ugyanazon napon 8-tól 11-ig választmányi ülés leendő, mely alkalommal új tagok is beíratnak.

Arad, jun. 19. 1866.

Az igazgató választmány.

Arverési hirdetés.

Közírté tételik, miszerint Tones és Freyberger felpereseknek 10 ft 32 kr. költség kielégítése tekintetéből Simon György ingatlanai u. m. Kovaszinezi tjk. 311. sz. a. jegyzett 100 ftra becsült háza, 200 ftra becsült 1/4 külállományu földje, 100 ftra becsült szőlője 1866. évi júliushó 15-án d. e. 9 órakor Kovaszinezi községében végrehajtott II-ik árverésen becsáron alul is el fog adni.

Az árverési feltételek a világsi járás főszolgabíróságnál megtekinthetők. Galsa 1866. június 17.

Sorbán István, m. esküdt.

Arverési hirdetés.

Az agrisi kerület szolgabírósa részéről ezennel közírté tételik: miszerint Czifra Lázár és Czifra János kavnai birtokos urak birtok haszonbéri követelések kielégítése tekintetéből, Marzós József végrehajtást szenvedő urtól bíróság lefoglalt 3 boglya széna, és 1 boglya sarju egye másra külön külön 15 vontató szekért tartalmazván, f. é. júniushó 28-án d. e. 10 órakor Kavnán a legtöbbet ígérőnek, készpénz fizetés mellett nyilvános árverés után el fog adni.

Mire is a venni szándékozók ezennel meghívhatnak.

Kelt Agrison 1866. évi június 18-án. Fogarassy Ignác, megyei esküdt, mint kik. végrehajtó bíró.

Köles és moharmagot ajánlanak Roth & Rosenfeld.

Hirdetmény.

Arad szab. kir. város községtanácsa részéről e mai napon 171. sz. a. kelt határozat folytán közírté tételik, miszerint a f. évi 130. sz. a. határozat következtében májushó 9-ről kibocsájtott hirdetményben, több városi haszonbéri tárgyak zárt ajánlatok utjáni bérbeadására nézve folyó hó 26-ra kitűzött hatánap a következő és helypénzszedési jog bérleteikre nézve, minthogy az érdemben a nagyméltóságú m. k. helytartótanácsnál folyamatba levő tárgyalások ekkoráig be nem fejeztetvén — felfüggesztetett.

Kelt Arad város községtanácsának 1866. évi júniushó 21-én tartott üléséből.

A községtanács.

Arverési hirdetés.

Arad sz. kir. város törvényszéke mint telekkönyvi hatóság részéről közírté tételik, miszerint Gergelyi Antalnak Sánta Ferencz hagyatéká eleni 128 ft iránti ügyében az utóbbiútló lefoglalt és 129 ft 50 krra becsült aradi 1900. sz. tjkönyvben ígatott György utca 21. sz. háza és belteleke mint gyermekeivel közös ingatlan 1866. évi június 28-án mint első, és szükség esetében 1866. augusztus 28-án mint második, mindenkori telekkönyvi hivatalban d. u. 3 órakor tartandó közárverésen el fog adni.

Mire is a venni szándékozók meghívhatnak azzal, miszerint bántatár a becsár 10%-ka és az ingatlan első árverésen csak becsáron vagy azon felül, második árverésen azonban a becsáron alól is eladandó lesz; és a további feltételek a telekkönyv irodában megtekinthetők.

Sz. kir. Arad város telekkönyvi törvényszékének 1866. május 19-kén tartott üléséből.

Papp György, m. esküdt mint kik. vhtóbiró.

Arverési hirdetés.

Ezennel közírté tételik, hogy a tek. temesmegyei telekkönyvi törvényszéknek f. évi júniushó 2-án 34. sz. a. kelt végzése folytán Herling János ó-aradi lakos és felperes, Kovács János új-aradi lakos és alperes ellen 498 ft 60 kr. o. e. s járulékaíránt ez utóbbinak: Új-Aradon 481. sz. tjk. foglalt és 1600 ftra becsült saját és neje Kovács Erzsébet nevére közösen telekkönyvezett 646. és 647. számú szellér ház. Új-Arad közsegházában e f. évi július 16-án a szükség esetre f. évi augusztushó 17-ik napjának délelőtti órákban nyilvános árverés után és pedig oly formán tételik ki, hogy az első árverésnél — a becsáron alól nem, — de a 2-iknak azon alól is a legtöbbet ígérőnek el fog adni.

A venni szándékozók az napra egy 10% bántatpénzzel ellátva ezennel meghívhatnak.

Az árverési feltételek az alólti bíróság kiküldöttél betekintethetők.

Kelt Új-Aradon 1866. évi júniushó 14.

Chapó Elek, m. esküdt, mint végrehajtó bíró.

Arverési hirdetés.

A világsi járás főszolgabírósa részéről közírté tételik, miszerint Lusztig Ignác felperes részéről, Argyelan Medre muszkai lakostól bíróság lefoglalt és a muszkai 107. sz. tjkvben ígatott muszkai 158. sz. ház 3/4 külteleke, és egy kis szőlő, becsültve összesen 1560 ftra, az aradmegyei tek. telekkvi törvényszéknek 1866. évi 1211. sz. végzése következtében 1866. évi júliushó 30-ik napján d. e. 10 órakor becsáron vagy becsáron felül, és nem sikerülése esetében 1866. évi augusztushó 30-ik napján d. e. 10 órakor becsáron alól is mindenkori Muszka közsegházánál tartandó bírói árverésen eladatik fog.

Mire is a vevők meghívhatnak azzal, hogy bántatár a becsár 10%-ka, és a további feltételek a végrehajtó világsi járás főszolgabírósnál bár mikor megtekinthetők.

A világsi járás főszolgabírósa által.

Kelt Galsán 1866. évi június 12-én.

Papp György, m. esküdt mint kik. vhtóbiró.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. helytartótanács f. é. 47,513. sz. a. kelt intézményre a f. é. 130. k. i. sz. a. kelt határozat következtében májushó 9-én kibocsájtott hirdetményben, Arad város területén a pálinkamérés jog gyakorlásának zárt ajánlatok utján bérbeadására íránt f. hó 26-ára kitűzött tárgyalásnak beállítását elrendelni mellőztetvén, mi is köztudomásra hozatik.

Aradon 1866. évi júniushó 23. A városi tanács.

Arverési hirdetés.

Az aradi kir. e. b. váltótörvényszéknek 1866. évi 2835. sz. végzése folytán közírté tételik, miszerint Hönig Frigyesnek Lachmann Károly Ede elleni 35.9 ft 52 kr. iránti ügyében lefoglalt ingóságok 1866. évi júniushó 30. napján d. e. 9 órakor alperes lakásán készpénz fizetés mellett el fog adni.

Aradon 1866. évi júniushó 23-án. Az aradi k. e. b. váltótörvényszék végrehajtó bírája.

Arverési hirdetés.

Az aradmegyei középponti szolgabíró részéről közírté tételik, miszerint Kassa István almás-íratosi közgyámnak kielégítésére Szabó Imre almás-íratosi lakostól 126 ft tőketartozás és járulékaíri erjeig lefoglalt 9 db sárga 7-9 éves kanca, 2 db fekete 8-12 éves egyik kanca, másik paripa lovak, négy lóra való szerszám, két paraszti vasas kocsi, két vaseske, 100 véska csőves kukorica és egy vasfogas borona, folyó évi júniushó 30-dik napjának reggeli 9 órája végrehajtást szenvedett bázánál Almás-íratosi közsegházában nyilvános árverés után el fog adni árusítottatni, készpénz fizetés mellett.

Középponti szolgabíró Aradon júniushó 14-én 1866.

Somogyi Sándor, szolgabíró.